

rode nagels en verleidelijke lingerie hoorden bij de gevaarlijke vrouwen, zij die rechtschapen mannen zoals onze vaders op het slechte pad probeerden te brengen.

Dat kon allemaal zo zijn, maar wat is er spannender dan jezelf, op je tenen voor de badkamerspiegel, te zien uitbotten van meisje tot een vrouw? Om te ontdekken welk effect je nieuwe, o zo wonderlijke lichaam heeft op mannen en vrouwen? De macht die dat met zich meebracht. Het plezier van flirten te ervaren, het nieuwe van verlangen en verleiden. Hoe kon iets wat zo goed voelde, in hemelsnaam verkeerd zijn? Kleding was de sleutel tot onze nieuwe wereld. Maar wat wij meisjes wilden, hotpants, ieniemienie bikini's, strakke spijkerbroeken en blote topjes, stond lijnrecht tegenover de moraal.

Toch waren er gekoesterde bondgenoten, vrouwen die niet leefden met een voet op de vrouwelijkheidsrem, nee, die juist alle registers wagenwijd opengooi-

Zo was daar elke week in de televisieserie *Thunderbirds Lady Penelope* te bewonderen. Now there was a woman! Ik kon niet genoeg krijgen van deze Londense geheim agente van de reddingsorganisatie *International Rescue*. Elke week zat ik aan de buis gekluisterd om haar van alle kanten te bekijken. Haar altijd verrassende outfits. Kekke mantelpakjes, met bijpassende parelkettingen en schoenen. Hoedjes tot die for! Weergaloze jurkjes, afgezet met bont, prachtige tasjes die ze elegant in haar perfect gemanicuurde hand droeg. Zoals ze daar zat in die roze Rolls-Royce met het kenteken FAB 1. En vergeet haar butler niet. *Lady Penelope* was een vrouw die de wereld naar haar hand zette. En dat voor een pop!

Ook om Emma Peel van de *Wrekers* kon ik niet heen. Tjonge. Wat was ze leuk, ondeugend, slim, en wat zag ze er geweldig uit in die superstrakke catsuits. Die jurkjes die niets aan de verbeelding overlieten. She was oozing sex, en toch was ze classy. De perfecte combinatie. Zo wilde ik ook zijn.

Ik heb mijn leven lang vrouwen bewonderd om hun kledingstijl. Audrey Hepburn, met haar tijdloze elegantie, haar ondeugende vrouwelijkheid. Als student droeg ik zo'n strakke Sabrina-broek met witte bloes en gehuld in een little black dress stak ik mijn haar net zo hoog op, mét die kordate pony. Nog steeds raak ik betoverd door de beelden uit *Breakfast at Tiffany's*. Zoals Holly Golightly — alleen al die naam — bij het ochtendgloren heen en weer dreunt voor de deur van deze peperdure juwelier. Kwetsbaar en sterk, onzeker en stijlvol. Ja, en bovenal vrouwelijk. Ontwerper Givenchy deed een wonder voor

FOTO: ROB OVERMEER

Pia de Jong

Pia de Jong is in 1961 geboren in Roermond. Na het gymnasium studeerde ze in Utrecht Nederlands en psychologie. Ze werkte zowel in Nederland als in de Verenigde Staten als managementconsultant en coach. Ze debuteerde in 2008 met de roman *Lange dagen* (Prometheus), die zeer goed werd ontvangen. In 2010 verscheen *Dieptevrees*, eveneens bij Prometheus. De Jong schreef de afgelopen tijd een wekelijkse column in *FD Persoonlijk*. Sinds de zomer woont ze met haar man Robbert Dijkgraaf en hun kinderen in de Verenigde Staten.

Mijn droom kwam uit toen ik voor mijn dertigste verjaardag iets ongehoords deed

deze spichtige vrouw met haar karakteristieke gezicht, die haar leven lang een meisje bleef. Hij betoverde haar, maakte haar tot de mooiste vrouw van de eeuw, en zij liet zich dat maar al te graag welgevalen. Ze waren elkaars muze.

De wonderlijke chemie tussen de kunstenaars en zijn muzen heeft me altijd geïntrigeerd. Ook ik schrijf altijd voor een iemand in het bijzonder. Iemand die me raakt, die ik niet kan loslaten. Diep in mijn hart hoop ik dat deze persoon betoverd zal raken door mijn zinnen, en de geheime boodschap, alleen voor hem of haar bestemd, zal ontcijferen. Het is mijn manier om te vereeuwigen, aan de rest van de wereld te laten zien hoe bijzonder die ander is. Couturiers doen hetzelfde. Marc Jacobs met zijn Sofia Coppola, Yves Saint Laurent met Loulou de la Falaise, en Viktor & Rolf met Tilda Swinton.

'I know what women want', zegt de keizer van alle ontwerpers, Valentino. En hij geeft zelf meteen het antwoord: 'They want to be beautiful.' Dit is een man die vrouwen begrijpt en daardoor is hij ook zo immens populair. Hij verhief schoonheid tot een cultus, met jurken die een vermogen kostten, maar dat geld dubbel en dwars waard waren. Ze gaven de vrouwen die ze droegen een million dollar look.

Als klein meisje liep ik door de klaprozevelden te dromen over het leven van de vrouwen die ik bewonderde. Grace Kelly, Jacqueline Kennedy, Romy Schneider. Zó te leven, me zó te kleden. Mijn droom kwam uit toen ik voor mijn dertigste verjaardag iets ongehoords deed. Ik kocht die rode Valentino-jurk waar ik al zo lang mijn oog op had laten vallen. Een ontwerp van de man die deze kleur een speciale plaats gaf in de mode. Die de kleur van de hartstocht, van het verlangen, combineerde met het eeuwig vrouwelijke. Ik kon geen genoeg krijgen van mijn spiegelbeeld, zonder dat ik daarvoor gestraft werd door in een bloem te veranderen. Daarna werd ik grenzeloos. Van schoenen tot tassen, van lingerie tot make-up, ik gunde het mezelf. IJdelheid heeft veel verlangens en schoonheid veel gezichten.

Geluk is dromen die uitkomen, verlangens die worden ingelost. Geluk heeft alles te maken met schoonheid. Nu, vandaag te genieten, te bewonderen. Geluk is een Valentino-jurk. Je lichaam te zien fonkelen door de juiste werking van chiffon en zijde. Geluk is een jurk die voor jouw lichaam gemaakt is. Schoenen die je benen meters verlengen, een tas die een verhaal vertelt dat verder gaat dan functionaliteit.

Ja, het leven is eindig, alles is vergankelijk. Maar juist daarom wil ik elke dag plukken. Immers, één ding weet ik zeker: a thing of beauty is a joy forever.